

1 MOJE VOLBA

Naše země nevzkvétá. Naopak, chřadne. To ale není záležitost pouze současné vlády. Je to proces dlouhodobý. **Tato současná vláda jen zatlouká poslední hřebíky do rakve naší suverenity.** A že to dělá s gustem a velmi intenzivně, to snad už pochopila většina občanů ČR.

Naše země nevzkvétá. Ztratili jsme většinu svého přírodního bohatství. Ztratili jsme dokonce to základní a nezbytné pro život každého z nás - pitnou vodu. Přestali jsme být potravinově soběstační, i když rozmanitost, kvalita a množství potravin byla v minulosti naše chloubka. Ztratili jsme většinu svého důležitého průmyslu. Vždyť každoročně plyne do zahraničí 300 až 400 miliard korun jako dividendy pro zahraniční vlastníky našich bývalých podniků. To je podstatně víc, než je deficit našeho státního rozpočtu na příští rok. A tak bych mohl pokračovat ještě hezky dlouho. **To vše vytvořilo podmínky pro to, abychom byli vydíratelní. A my jsme nejen vydíratelní, ale jsme také vydírání.** Jak v oblasti politické, tak v oblasti ekonomické. **To vše může znamenat naše velké nakročení k válce.**

Naše země nevzkvétá. **Hlavním důvodem je to, že většina našich politiků upřednostňuje jiné zájmy, než je služba občanům této země.** Z čeho tak usuzuji? Stačí si položit pár otázek a hledat odpovědi. Například: Proč dosud nemáme ústavní zákon o celostátním referendu, i když je ukotven v naší Ústavě a Listině základních práv a svobod? Proč naše armáda není připravena bránit zájmy a území ČR a místo toho jsou naši vojáci vysíláni do zahraničních misí, kde nemají co pohledávat? Proč, i přes naše neblahé zkušenosti s cizími armádami, jsou zde opakující se snahy o umístění cizích vojsk na našem území? Opět bych mohl do nekonečna pokládat obdobné otázky. Je však nutné také na tyto otázky hledat alespoň základní odpovědi. Ty mohou být dvě: **Volíme neschopné politiky, anebo volíme všehoschopné politiky.** Asi se shodneme v tom, že obě varianty jsou špatné a nebezpečné pro budoucnost naší vlasti, pro budoucnost nás, občanů.

Konstatování je jedna věc a hledání řešení je věcí druhou. A zde se nám naskýtá jedna z posledních šancí něco změnit. Blíží se volba prezidenta ČR. Devět kandidátů se nám představilo a je jen na nás, zda se opět necháme napálit od neschopných, anebo od těch všehoschopných. Je jen na nás, zda si budeme pokládat otázky a hledat na ně odpovědi, anebo se necháme obalamutit našimi masmédií a líbivými řečmi kandidátů. Vždyť v masírování našich mozků a v „cinknutých průzkumech veřejného mínění“ mají ty různé reklamní agentury, placené bohatými a mnohdy utajenými sponzory, velké zkušenosti.

Proč je ten můj úvod k volbě prezidenta ČR tak zdlouhavý? Již jsem napsal, že máme jednu z posledních šancí změnit něco k lepšímu, nebo alespoň zastavit ten rychlý „sešup“ od současné, již značně omezené suverenity našeho státu, do statusu reálné kolonie zahraniční velmoci. **A náš prezident má značné pravomoci. Mimo jiné je vrchním velitelem AČR. Má právo odvolávat a jmenovat premiéra a vládu, právo vetovat zákony ale především má velkou moc být mimo jiné také morální autoritou. Tato „moc morální“ je, podle mého názoru, tou nejpodstatnější. Vždyť v posledních letech pozorujeme pomalý, ale jistý rozvrat naší společnosti. Občané přestávají věřit tomu, že stát je jejich (tak, jak praví naše Ústava: *Lid je zdrojem veškeré státní moci*), že stát je schopen prosadit jejich práva, poskytnout jim základní životní jistoty. Tuto vlastnost morální autority by měl mít kandidát, jehož budeme volit. Ano, nemusíme s ním souhlasit ve všech otázkách. Máme právo na rozdílný názor na řešené problémy, neboť každý z nás je bude posuzovat na základě svých vlastních zkušeností. Ale to základní by nás mělo sjednocovat. Posilovat. Ochránit nás v nebezpečí. Dát perspektivu dalšímu rozvoji naší země.**

Kladu si tyto otázky, když se zamýšlím nad devíti kandidáty. Nebudu se zde rozepisovat o všech. Ale k těm, kteří se objevují na čelných místech průzkumů zveřejňovaných v našich masmédiích, se chci vyjádřit. Asi to bude dost odlišné od výsledků těchto průzkumů, ale toto riziko na sebe rád vezmu.

Jedním z největších kandidátů je **Petr Pavel**. Zcela záměrně jsem neuvedl jeho vojenskou hodnost. Je to z toho důvodu, že moje představa o vlastnostech a schopnostech důstojníka, natož potom generála je zcela odlišná od toho, co je zveřejňováno o vojenské službě tohoto občana, ale zejména z toho **jak posuzují jeho projevy v kontextu s jeho činy**.

O tom, co studoval, jak to komentoval a konfrontace toho všeho s realitou, o tom již bylo zveřejněno dostatečné množství informací a každý si může udělat svůj úsudek. Já jsem si položil otázky z trochu jiné oblasti činnosti P. Pavla. Jednou z nich je, **jak respektoval P. Pavel základní dokument NATO v období, kdy byl nejvyšším vojenským představitelem této vojenské organizace, tj. v letech 2015 až 2018?** Tím dokumentem je Washingtonská smlouva z roku 1949. V tomto dokumentu je **jen jeden jediný článek, který je závazný pro všechny členské státy**. Ostatní články mají charakter deklarativní a doporučující. Tento jediný závazný článek zní následovně:

Článek 1

„Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN.“

Tento článek zní jasně a P. Pavel by ho měl umět odříkat z paměti i o půlnoci. Kladu si tedy otázku: **Jak respektoval tento článek z přístupové smlouvy k NATO, když byl v nejvyšší velitelské funkci této organizace?** Vždyť ještě předtím, než začal svoji vojenskou kariéru v NATO, tak USA a další členské státy NATO provedly řadu nezákonných vojenských operací a válek v rozporu nejen s Washingtonskou smlouvou, ale i bez mandátu RB OSN. V době, kdy P. Pavel byl již v NATO nejvyšším vojenským velitelem, tak v roce 2015 napadlo Turecko, jako členský stát NATO, jednotky PKK na území Iráku a jednotky syrských Kurdů na území Sýrie. V lednu 2018 zaútočilo Turecko proti Kurdům v severní Sýrii.

V letech 2016 až 2018 USA, Francie a V. Británie bombardovaly Sýrii a to bez mandátu RB OSN.

Moje legitimní otázka zní:

- Jak je možné, že ten, který z pozice nejvyššího velitele NATO schvaloval a podílel se na řízení nezákonných agresí proti cizím suverénním státům, kterým za oběť padly desetitisíce civilních občanů, včetně dětí, nyní odsuzuje Rusko, které vstoupilo do války na Ukrajině?
- Co můžeme očekávat od člověka, který nejen vědomě porušoval základní právní dokument organizace, které velel, ale porušoval také základní pravidla a normy stanovená OSN?
- Můžeme od něj očekávat, že bude dodržovat Ústavu ČR a další právní normy?
- Můžeme od něj očekávat, že bude nekompromisně prosazovat zájmy ČR i proti těm, které dříve vedl „do boje“ za zájmy cizích mocností a to i v rozporu s Washingtonskou smlouvou a s Chartou OSN?

Nechť si volič podle svého svědomí odpoví na tyto otázky sám. Já v odpovědích na tyto otázky jasno mám.

Dalším kandidátem na prezidenta ČR je **Danuše Nerudová**. Ta ve svém profesním životě pracovala na různých pedagogických postech na Mendelově univerzitě v Brně. V letech 2018 až 2022 byla rektorkou této univerzity.

Tak, jako u předchozího kandidáta, ani u D. Nerudové nebudu rozebírat kupčení s udělováním diplomů, plagiátorstvím v odborných publikacích a další aféry, které se okolo ní točí. Tyto aféry a její postoje k nim svědčí o mnohém. Ale také další některá vyjádření publikovaná v našem tisku nesvědčí zrovna o tom, že by měla předpoklady pro sjednocování národa na základě svých morálních hodnot. Jako příklad může svědčit její vyjádření v jednom rozhovoru pro tisk: „**Jsem žena, navíc mladá, k tomu i pohledná. To je největší handicap, který mám**“. Ale i to je jen taková „drobnůstka“, která spíš ukazuje určitou naivitu a jednoduchost myšlení.

Pro mě je podstatně důležitější odpověď na otázky:

- Je schopna zodpovědně a ve prospěch občanů ČR plnit úkoly svěřené jí Ústavou ČR, když nebyla schopna uřídit poměrně jednodušší organizaci (Mendlovu univerzitu v Brně), než je stát?
- Je schopna „krotit“ mnohdy zdivočelé poslance (tak jak to vidíme v současnosti) se všemi jejich aférami (např. V. Rakušana a jeho politickou stranu STAN), neumětelstvím a neschopností (všehoschopností)?

I v tomto případě já, ve svých odpovědích na tyto otázky mám jasno.

Nyní mně zbývá **poslední, nejdůležitější otázka a odpověď na ni. Koho tedy budu volit, když ne ty, které mně denně předkládají massmédia jako největší morální autority a favority pro našeho budoucího prezidenta.**

Na mého kandidáta mám řadu požadavků. Nejdůležitější z nich jsou ty, které prokazoval v průběhu svého života:

- své názory nemění podle toho, odkud „fouká vítr“. To znamená, že má „rovnou páteř“, kterou před nikým neohýbá!!!
- vše, co vykonával, konal v souladu se svým svědomím a s vědomím osobní odpovědnosti, a ne proto, aby nahrabal majetek na úkor druhých;
- má zkušenosti a znalosti z oblasti politiky, zkušenosti z politického prostředí a dovede je uplatňovat v praxi;
- je schopen zabránit zavlčení ČR do válečného konfliktu na Ukrajině
- plní to, co veřejně deklaruje.

Tak to jsou jen ty základní požadavky. Ale je to předpoklad toho, že budoucí prezident bude mít vliv na pozitivní změnu současného stavu v naší společnosti.

Tím kandidátem, kterého budu volit já, je Jaroslav BAŠTA. Věřím mu. Přidejte se i vy.

Ladislav Petráš

leden 2023